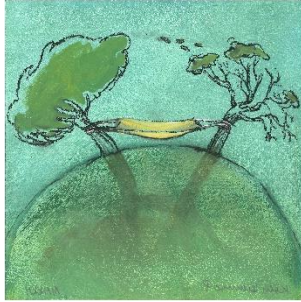

de kracht van verbinden

06 – 10 juni

In de vakantie krijg je **tijd**
om **tijd** te schenken

-aan wie je
dierbaar is

-aan wie je
vergeten bent

-aan wat je
graag doet

-aan wat je
verwaarloosd hebt

Verleden, heden en toekomst VERBINDEN

*We zitten in de trein.
Ik zit tegenover 'hem'
-maar het kan ook 'haar' zijn -
zit tegenover mij.*

In elk geval: wij zitten tegenover elkaar.

*De trein maakt zijn vertrouwd geluid,
maar hij/zij rijdt voor-, ik achteruit.*

*We zien dezelfde dingen wel,
zij/hij kijkt tegen de toekomst aan,
ik zie wat is voorbijgegaan.*

*Van nieuw begin naar nieuw begin
rijdt hij/zij de wijde toekomst in,
en ik rij het verleden uit: en beiden aan dezelfde ruit.*

Kijken aan dezelfde ruit, met ogen op toekomst én evenzeer de blik op het verleden. De 'ruit' draagt voor vandaag de naam 'schooljaar'. We zetten ons tegenover elkaar. Of nee, we zetten 'ze' tegenover elkaar. 'Ze': dat zijn 'verleden' én 'toekomst'. Het voorbijge schooljaar en dat wat (na vakantie!) komen zal. En we weten: ons verleden beïnvloedt ons heden en het heden verandert onze toekomst.

Plannen is het verleden uitrijden. Maar het niet zomaar achterlaten. Plannen - met overleg - is wat waardevol is uit dat verleden en mee laten sporen naar morgen. Plannen is het verleden herdenken, de toekomst vooruitdenken, het heden organiseren. Verleden, dat hebben we. Toekomst die 'moeten we maken'. Waar toekomst en verleden samen sporen op de rails van hoop is er altijd perspectief.

In het wonder van het nu
kijken we achterom
en nemen we mee
wat definitief voorbij is.

In het wonder van het nu
kijken we vooruit
en hopen op een toekomst
vol gerealiseerde dromen.

In het wonder van het nu
kiemt de hoop.
En misschien wisselen we wel even van plaats:
zij/hij rijdt achteruit, en ik vooruit.

Ritten op sporen van hoop
dragen alles in zich om *Heerlijk* te zijn!
Ze zijn immers zo VERBINDEND.

de kracht van verbinden

De weg gaan naar de bron
van diepe tevredenheid
die welt in elk van ons.

De verbinding met het verleden
een verbinding van vrede laten worden.
Het is wat het was.

De verbinding met de toekomst
een verbinding van vrede laten worden.
Alles kan komen.
Er komt wat komt:
we zien wel op het moment zelf.

De verbinding in het heden
een verbinding van innerlijke vrijheid laten worden.
Alle negatieve gevoelens en gedachten achterwege laten.
Alle verlangens en verwachtingen kunnen overstijgen.
Op weg gaan naar de bron van de diepste tevredenheid
die welt in elk van ons:
de vrede van de innerlijke vrijheid,
de vrede van de tevredenheid.
Niets meer te wensen.
Alles is er al: in de diepte van het hier en nu.
Het is de krachtigste verbinding in ons leven.

Het is een spiritueel-humane ervaring.
Het kan ook een religieuze beleving zijn.
Het betreft een uiterst kostbare bron die kan opwellen in elke mens.
Het is een hogere staat van zijn en samenzijn:
te kunnen leven en vertoeven
in het diepere, bevrijdende brongebied in ons.
Het heeft alles te maken met
het goddelijke geduld en de goddelijke liefde
die Paulus bezingt in zijn 'Hooglied van de liefde'.
<https://www.dewegvanverbinding.be/>